

מסיבת-חנוכה מיוחדת במינה שאורגנה על-ידי מפעלי הבירה, התקיימה ב-21.80 בקיבוץ גן שמואל כאשר נוער במצוקה החוסה במעונות של משרד העבודה והרווחה התנסה מכל רחבי הארץ כדי לפגוש בטל ברודי. נערים ונערות בגילאי 13-18 מעונות (יבנה, עכו, תל-מונד, חדרה, כפר חסידיים, הרצליה, נצרת, כפר תמרה ועוד) הגיעו לקיבוץ גרשמואל כדי לבלות יום שלם במחיצתו של הספורטאי טל ברודי.

ברודי התכבד בהדלקת נר ראשון של חנוכה עם בני הנוער, שוחח עמם על כדורסל, ספורט הוגן, התנהגות במגרש, היכולת להפסיד במשחק והיכולת להתמיד במשהו שבו התחלת. החניכים שהיו רתוקים להסבריו של ברודי, צפו גם בסרטי הדרכה ספורטיביים כשבסיומו של היום נערכו ביניהם תחרויות גמר בשיפוטו של ברודי שהעניק לקבוצה המנצחת את גביע הנשר.

האירוע שהתקיים בקיבוץ גן שמואל, מסכם שלוש שנות מיבצע „בוא נשחק כדורסל עם טל“ שאורגן ומומן ע"י מפעלי הבירה בישראל, במהלכו נפגש ברודי עם בני-נוער בעיירות הפיתוח, במתנ"סים, במועדוני ספורט, בקיבוצים, מושבים, בתי כלא ומוסדות לעבריינים צעירים.

נוסף — המועצה לחינוך ולתרבות. זו נתנה בשנה הראשונה 75 אלף לירות ובשנה השנייה 100 אלף לירות. את קוצר התמיכה בהגה לאה פורת ז"ל להסביר בנחמה: „אם תשימו, לא תעשו דברים יפים!“ אבל הקומה השלישית לא מזדקקת לדיאטת. להיפך, עודד בארי התרים באופן פרטי מוסדות כמו בנק דיסקונט או עליה, כשהוא בהנה ממשכורת של 4500 לירות פעילויות שונות ומשונות: מוסיקה, תערוכות, הופעות של להקות ג'ז ואמנים בודדים. הדלת נפתחה בפני כל מי שרצה להתבטא בדרך אמנותית ולא היה לו בית. העיקר רון היה פשוט: אם יש הכנסות, תחולקנה אלה שני שלישי למבצעי עים — ושליש למקום. אורף ברודי, הקריטריונים לעבוד במקום היו פשוטים: נוצר גרעין קבוע וממנו גוללה סדנה, כשהיא עולה על גדותיה

על-פי פקודתיו של הרב הצבאי הראשי לצה"ל. השנה הורה צה"ל לכל החיילים, דתיים ושאינם דתיים, לצום ביום ט' באב. גם החיילים הנמצאים בפעילות מיבצעית חייבים לצום, לא לאכול ולא לשתות, ביום צום זה המקובל רק על אנשי שים דתיים במיוחד. כותב אברג'יל על מיסמך רשמי: „החיילים בכל גזרות הקו חייבים בצום מלא כיתר החיילים. החיי

הנדון: הוראות מיוחדות לגי"ח ס"ב

הלך הנחיות הרב הראשי לצ"ל כנדון:

א. החיילים בכל גזרות הקו חייבים בצום מלא כיתר החיילים:

ב. חיילים הנמצאים באזורי ועלי אקלים חם במיוחד (בקצה ירחון וכו'), והם בפעילות בטחון סוסף, כשירגישו צמאון חזק במיוחד כזאת תקיים חסד להתייבשות יתחו פחות משהצורך מכל מטרה יהיה קר או חם, דהיינו סימתו עד 35 גרם מיט כל 8 דקות עד שירגישו עצמם מחזרו לאיתנם ובכוחם להמשיך הצוה ללא טחיה בוסטפה.

ב. חיילים המיועדים לצאת לביטחון אמת או מדרך אחרי מחבלים ביום הצום מותר להם לשתות עם יציאתם למרדף מבלי להקפיד על "פחות מכשיעור" ואם מרגישים בעצמם חולשה יתירה עד כדי החלטה כושר המרדף מותר להם גם לאכול.

ד. "פחות מכשיעור" — שהוא 35 גרם מיט ניתן לשער בבקבוק, סמפו עד החילת השקע הראשון של הבקבוק למטה.

הוראות אלו מנוסחות על הערכה שהצב הבטחוני בגזרות הטונות לא יכתנה עד הירק"ס" באב, במידה ותחול החסמה בצבא בגזרה כל שהיא יוצאו הוראות נוספות כנדון.

יש להביא הוראות אלו לידיעת החיילים.

המיסמך של הרב הצבאי אשר אברג'יל

למדוד בעזרת בקבוק סמפו

לחודש, במשך שלוש שנים. הרי מאזן הכספי מראה שהקומה השלישית לא חיבת כסף לאיש, אבל חיבתה כסף למטה-הכנסה, והחוב נערם ל-350 אלף לירות. מיכתבי שבה. מה שהיה מציל את הקומה השלישית מסגרי רה, אחרי שהצגת הנסיכה טוראני דום חיסלה את האוברדראפט שלה בבנק, היה חצי מיליון לירות, שר בארי היה די תמים להאמין, כי יקבלו ממישרד-החינוך. „או הייתי מבביר רבע מיליון לירות למסד הכנסה וביתר בונה הכנסה עצמי מית כפולה.“ הוא קיווה להרשות לעצמו משכורת של 15 אלף ליר רות, ולעשות דברים יפים בצורה קצת יותר מכובדת. אין עדיין סכ"נה להשמין ולבעוט כתוצאה מר תקציב כזה, ובכלל זאת הוא בגדר חלום מותרות.

בנתחים אפשר לחיות רק על מיכתבי שבה פיסים כמו מיכתב של צי'צ'י, המודה שהוא „מעריך את פעלכם“ או הבטחות „נשתדל“ של קרן תל-אביב ו„נחאמץ“ של המועצה לתרבות ולאמנות. ואסגם יגיע הכסף בסוף שנת '81, ייבלעו אותו הריבית והנהלת-החשבונות. מה שבאמת כואב לעורד בארי: „איש בין האנשים הממונים על כך אינו מבין את משמעות העבור, דה שהשקענו במקום במשך שלוש שנים. אין זה סתם קיום של תרבות תרבותית במקום שבו שוררים החשכה והאימה. במשך שלוש שנים לא היו שם שכנים מתמרדים וחרדה מפני מאפיונים. הלילות היו שקטים. הפכנו חלק חי של הסביבה. התחילו לחבב אותנו. בתי-המלאכה הקטנים היו גאים לעזור לנו.“

אולי היה זה סימלי שאחרי שנסגרה הקומה השלישית התפוצצו שם שלוש מכוניות „לפחות שר משהו יהיה שם כשמתפוצצים.“ אומר עודד בארי. אימפוטנציה מוסדית. ביר נתיים הוא קרוב להתפוצצות. אין זה פלא. מדי בוקר מצללים אליו מן האגף-לתרבות ומתנצלים: „רוצים, אבל לא מוצאים דרך מינה הליה“ — זהו התירוץ הרשמי ל"אימפוטנציה מוסדית. ומעת לעת מוצאים איזה מיליון וחצי לל" (המשך בעמוד 58)

בפעולות שהתיאטרון הממוסד אינו מסוגל לספוג אותן. הכל היה יפה כמו אגדה. אחרי שלוש שנים הסתבר שאי-אפשר להתקיים רק על משוגעים ונדרי בות. 50 אלף לירות שהיו דרור שות כדי להעלות את ההצגה, שר נוצרה בתוך עבודה במרכזיה-ג' מילה לנרקומנים, לא נמצא. סכום כסף זעיר כדי להחזיק מנהל ל" מקום בשכר מינימלי — לא נמצא. הכנסות מינימליות לתחזוקה, מדי כירה בשכר נמוך — הוצאות שר כגודלן מוציאה עיריית תל-אביב על ערב ראותני אחד בפארק-

לים הנמצאים באיזור בעל אקלים חם במיוחד (בקצה ירחון וכו') והם בפעילות ביטחון שוטף, כשר ירגישו צמאון חזק במידה כזאת שקיים חשש להתייבשות, יישתו פחות מכשיעור מכל משקה שהוא. 35 או קר, דהיינו, שישתו עד חם גרם מים כל 8 דקות, עד שר ירגישו עצמם שחזרו לאיתנם ובי כוחם להמשיך בצום ללא שתיה נוספת.

„חיילים המיועדים לצאת לכיר טחון אמת או מירדף אחרי מחב"ל לים ביום הצום, מותר להם לשתות עם יציאתם למרדף מבלי להקפיד על פחות מכשיעור, ואם מרגישים עצמם חולשה יתרה עד כדי החלטה כושר המירדף, מותר להם גם לאכול.“

פחות מכשיעור, שהוא 35 גרם מים, ניתן לשער, שבבקבוק סמפו עד החילת השקע הראשון של הבקבוק למטה.

תל-אביב

רק שתי קומות

אימפוטנציה מוסדית גרמה

לפגירת „הקומה השלישית“

שהיתה מעין מעבדה

אמנותית באחת הפימטאות

שן יפו

תושב תל-אביב אחד הולך ב"ימים האחרונים כשזנבו מקופל בין רגליו. מדוכא כמו כלב חולה. ואין זה משום שהאיש אומלל ב"אופן פרטי. להיפך. עודד בארי הוא בחור עליו ומאושר בהחלט. חוץ מדבר אחד: חלום חיינו נלקח ממנו. אילו היה זה חלום פרטי שאן לו ולאחרים מאומה — מילא. אבל על חלום שכזה מן הראוי היה שפרנסי תל-אביב יבכו יחד אתו.

שכן, לפני שלוש שנים התחיל בארי — במאי תיאטרון, מגיש תוכניות-רדיו, ומבקר תיאטרון ור קולנוע — להגשים שיגעון. הוא פתח כלב אחת הסימטאות המרדף פחות של יפו את הקומה השלישית, בקצת כסף פרטי משלו ובי עזרת משוגע אחר, בשם מוטי סג"ד, פתח מעין מעבדה-אמנותית. היה זה תיאטרון שררן סביבו

במאי בארי
יפה כמו אגדה

הלאומי היו מספיקות לתת למקום נשימה לשנה שלמה, טוען עודד בארי. אבל הבארות יבשו, לדבריו: שעה שמודעות הבחירות נתנו את הרושם כאילו צי'צ'י אחראי ל"קומה השלישית, שכן נאמר בהן להט טוב לתל-אביב ולמטה נקבו בשמותיהם של הקומה השלישית ועוד כמה מוסדות בתמיכת העירייה. ואמנם, בשנה הראשונה לקיום הקומה השלישית נתנה עיריית תל-אביב פירסום שווה-הכסף למקום; בשנה השנייה העניקה מאה אלף לירות, ובשנה השלישית לא נתנה כלום. היה מקור תמיכה

מה יש לך נגד קשקשים?

פירידקס

פירידקס שמו — יעיל נגד קשקשים וגריוני עור הנובעים מכך. פירידקס שמו הוא פיתוח מיוחד של מעבדות ד"ר פיישר המתמחות בייצור תכשירים קוסמטיים ביער פראי. פירידקס שמו רחבו ועליו לשימוש. פירידקס שמו מחטא את עור הראש ומנקה את השיער משומן. לכולך ומקשקשים. פירידקס שמו — דרשו אותו בבתי המרקחת ובפרפורמיות המובחרות ותפתעו גם אתם מעיילותו.

PYRIDEX Antidandruff Shampoo

מוצר של ד"ר פיישר